(గత సంచిక తరువాయి)

“**వెల్ వెల్...వావ్...**మహా మీ గురించి అంతా చెప్పాడు. మీ గురించి మీకన్నా ఇప్పుడు నాకే ఎక్కువ తెలుసనుకుంటా.” అని నవ్వాడు. అందరూ నవ్వారు.

ఆయన మాటలో, ముఖంలో ఏదో ఠీవి కనపడుతోంది. ఇంకొంత మంది చుట్టూ చేరారు.

“మా మార్స్ ప్రెసిడెంట్, రాబర్ట్ మస్క్. మా ‘ఫాదర్ ఆఫ్ మార్స్’ ఎలోన్ మస్క్ కొడుకు.” అని పరిచయం చేశాడు మహా ఉత్సాహంగా. అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

“హేయ్, మహా...యూ నో ఐ డోంట్ లైక్ ఫార్మాలిటీస్!” అన్నాడాయన చిరు కోపంతో.

“ఐ నో, ఐ నో...”

రిషీ వైపు చూస్తూ “వెల్, యంగ్ మ్యాన్, నువ్వు కూడా సాయిల్ సైంటిస్ట్ వని విన్నాను. స్టడీడ్ విత్ అవర్ ఓన్ విశా హియర్.” అన్నాడు తన చేతిలో చెయ్యి వేస్తూ.

“అవును సర్, మేమిద్దరం, ‘నేలని సక్సెస్‌ఫుల్ గా మళ్ళీ సారవంతంగా ఎలా చెయ్యాలి?’ అనే విషయం పై రీసెర్చ్ చేశాం. మా రీసెర్చ్ లో చాలా కొత్త ప్రపోసల్స్ కూడా చేశాం.” అన్నాడు రిషీ ఉత్సాహంగా.

“దట్స్ గ్రేట్! మీ లాంటి వాళ్ళే మార్స్ కి కావాలి. విశాకి ఆల్ రెడీ మేము మా అగ్రికల్చర్ డిపార్ట్‌మెంట్ లో సైంటిస్టుగా జాయిన్ చేస్కుంటున్నాం. నువ్వు కూడా నీ రీసెర్చ్ తో ఇక్కడ డెవలప్ చెయ్యచ్చు కదా!” అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

చాలా మంది తలూపుతున్నారు. మహా, కీర్తికి కూడా ఆనందంగానే ఉంది.

“సారీ సర్, ఎర్త్ మీద కూడా నా అవసరం చాలా ఉంది. మీకు తెలిసే ఉంటుంది, ఇప్పుడు అక్కడ కూడా నేలలో సారం అంతా పోయింది. వీక్ క్రాప్ ఔట్ పుట్. దాంతో హెల్త్ ఇష్యూస్. ఆర్టిఫిషియల్ గా ఫుడ్ ప్రొడక్షన్ జరుగుతోంది. నేను కొని ఎక్స్‌పెరిమెంట్స్ చేశాను ఇప్పటికే...ఐ విల్ నీడ్ టు బీ దేర్.” అన్నాడు దృఢంగా.

కొడుకుని ఆషామాషీగా తీసుకున్న జగదీశ్, సునందలు అందరికన్నా ముందు ఆశ్చర్యపోయారు. విశా అభిమానంగా చూసింది.

“వావ్, యువర్ సన్ ఈస్ గ్రేట్! వెల్ నీకు ఈ ఆఫర్ ఎప్పుడూ ఉంటుంది మార్స్ నుండి.” అన్నాడు రాబర్ట్, రిషీ భుజం తడుతూ.

వెనక్కి వెళ్లబోతూ ఎందుకో డౌటొచ్చి వెనక్కి తిరిగి “మరి మీ ఇద్దరి మ్యారేజ్ తర్వాత విశా ఇక్కడా, నువ్వు ఎర్త్ మీదా ఎలా...?” అన్నాడాయన.

“విశా కూడా మాతో వస్తుంది.” అన్నాడు రిషీ, విశా చేతిని తన చేతులలోకి తీసుకుంటూ.

రాబర్ట్ మహా వైపు చూశాడు “ఏంటన్నట్టు?”

మహా అవునని తలూపాడు దాదాపు తలదించుకుంటూ.

“మా మార్స్ నుండి టాప్ సైంటిస్ట్ ని తీసుకెళ్తున్నావ్ నువ్వు, నాట్ గుడ్!” అన్నాడు సీరియస్ గా.

అందరూ సైలెంటయిపోయారు.

“కమాన్! జస్ట్ జోక్ చేశాను. ఐ విష్ యూ బోత్ ఎ వండర్ ఫుల్ లైఫ్ అహేడ్.” అని నవ్వుతూ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడాయన.

విశా గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది. కొంత మంది రిషీని మెచ్చుకున్నారు, ఇంకొంత మంది నిరసనగా చూశారు. స్టేజ్ పైనుండి అనౌన్స్ మెంట్ రావడంతో అందరూ అటు ఫోకస్ చేశారు.

రాబర్ట్ స్టేజ్ మీద నించోనున్నాడు చుట్టూ వేవ్ చేస్తూ. అందరూ చప్పట్లూ, ఈలలూ.

“వావ్! ఈ క్రౌడ్ ని చూడండి ఒక్కసారి. ముప్పై ఐదేళ్లలో మనం ఎంత దూరం వచ్చామో క్లియర్ గా కనపడుతోందిక్కడ.” అన్నాడు పెద్దగా. చుట్టూ ఉన్న స్క్రీన్లలో ఇంకా జనాలు ప్రవాహంలా వస్తున్నట్టు కనపడుతోంది.

“ఈ మైల్ స్టోన్ ఇయర్ లో మన ‘జాతి పిత’ ఎలోన్ ని మన మనసుల్లో తల్చుకుందాం.” అన్నాడు రాబర్ట్ ఆ పెద్ద విగ్రహం వైపు చెయ్యి జాపుతూ. అందరూ తిరిగి దాని వైపు చెయ్యి జాపి

“మార్స్ మా మాతృభూమి...” అని ప్లెడ్జ్ చెప్పారు.

తర్వాత చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు ప్రెసిడెంట్ –

“పోయిన సంవత్సరం మనం సాధించిన విజయాలలో మొట్ట మొదటిది – ఇండిపెండెన్స్! ఇప్పటివరకూ మనం భూమి మీద నుండి వస్తున్న ఎక్స్ పోర్ట్స్ మీద ఆధారపడి బతికాం. మన శాస్త్రవేత్తల హార్డ్ వర్క్ తో ఇప్పుడు ఇక్కడే మనం పంటల్ని పండిచుకోగలం, ఎనర్జీ ప్రొడ్యూస్ చెయ్యగలం, నీటిని హార్వెస్ట్ చెయ్యగలం, అలాగే ఫ్యాక్టరీలనుండి ఎలెక్ట్రానిక్స్, మెషినరీ తయారు చేసుకోగలం.” అని ఆగాడు. అరుపులతో నిండిపోయింది అంతా. రిషీ వాళ్లకి కొంచెం ఇబ్బందిగా ఉంది ఇదంతా.

“మనం సాధించిన ఇంకొక విజయం – మార్స్ మీద విలువైన మెటల్స్ ని డిస్కవర్ చెయ్యడం. మనం అవి ఎర్త్ కి ఎక్స్ పోర్ట్ చెయ్యడం ద్వారా ఇంపోర్ట్స్, ఎక్స్ పోర్ట్స్ ని బ్యాలెన్స్ చేస్తాం.” అన్నాడు.

“ఎర్త్ వాళ్లతో మన స్నేహ పూర్వక సంబంధాలు కొనసాగుతూనే ఉంటాయి. సీ దేర్! ఎర్త్ నుండి మన అమ్మాయిని వెడ్డింగ్ చేసుకోవడానికి వచ్చిన ఆ కుటుంబమే అందుకో ఉదాహరణ.” అన్నాడు రిషీ వాళ్ళ వైపు చూపిస్తూ. కెమెరా వీళ్ళ మీద జూమ్ అయ్యింది. స్క్రీన్ మీద అందరికీ కనిపిస్తున్నారిప్పుడు. హఠాత్తుగా జరిగిన ఆ ఇన్సిడెంట్ తో ఆశ్చర్యపోయి, మెల్లగా చేతులు పైకెత్తి వేవ్ చేశారు రిషీ, విశాలు. అరుపులూ, కేకలూ చుట్టూ.

“ఇక నెక్స్ట్ టాపిక్ – మనందరికీ ఇష్టమైన స్పోర్ట్స్! మార్స్ లో ఉన్న మూడు కాలనీల మధ్య ఫస్ట్ టైం, ఈ సారి ‘మార్స్ ఒలింపిక్స్’ కండక్ట్ చేద్దామనుకుంటున్నాం.” అన్నాడు. జనాలకి పూనకాలొచ్చినట్టు ఊగిపోయారు.

“మార్స్ లో ఇది కాకుండా ఇంకా రెండు కాలనీలున్నాయా!” అన్నాడు రిషీ ఆశ్చర్యంగా మొహం పెట్టి విశాతో. తలూపింది తను, ఉన్నట్టుండి వస్తున్న కన్నీళ్ళని ఆపుకుంటూ.

23

ఆ పార్టీ అయ్యాక విశా మూడ్ అంతా మారిపోయింది. తర్వాత రోజూ ముభావంగా ఉంది. ఎవరేమన్నా తప్పించుకోని తిరుగుతుంది. రిషీ కళ్ళల్లోకి చూసి మాట్లాడట్లేదు.

వాళ్ళమ్మకీ నాన్నకీ తెలుస్తూనే ఉంది. దానికి కారణం తెలిసినా ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేని పరిస్థితి. రిషీ ఇక తట్టుకోలేక అందరి ముందూ తనని పట్టుకోని అడిగేశాడా సాయంత్రం “విశా, ప్లీజ్. పెళ్ళి కి ఇంకా త్రీ డేసుంది. ఇక్కడేమో ఏవేవో జరుగుతున్నాయ్. ఆ ధనా నిన్ను బెదిరిస్తాడు. మీ ప్రెసిడెంట్ నిన్ను తీసుకెళ్ళద్దంటాడు. మా బాబాయెనకాల ఇంకా జనాలు పడుతున్నారు. అన్నిటినీ లైట్ గా తీస్కుంటున్నాను కానీ, నువ్వు డల్ గా ఉంటే నాకంతా కన్ఫ్యూజన్ గా ఉంది. ఏమైంది? ఏంటో చెప్తే సాల్వ్ చేసుకుందాం కదా కలిసి.” అని.

విశా ఓ నిమిషం అటూ ఇటూ చూసింది. రిషీ ఇంకో సారి గట్టిగా అడిగే సరికి ఏడుస్తూ అక్కడే కింద కూర్చుండి పోయింది. సునంద, కీర్తి అందరూ తన చుట్టూ చేరారు.

కీర్తే మొదలు పెట్టింది “పాపం, విశాకి వాళ్ళ అత్తంటే పిచ్చి రిషీ. నిన్నటి నుండి బాగా గుర్తొచ్చి ఉంటుంది. అందుకే...”

“ఏమైంది...ఆమె లేరా?” అన్నాడు.

“అబ్బే...బానే ఉంది. కానీ ఈ పెళ్ళి కి రాలేదు.”

“ఏం, వాళ్లూ ఎర్త్ మీద ఉండిపోయారా?”

“అరే, మాకు చెప్తే మన రాకెట్లో వేస్కొచ్చే వాళ్ళమే!” అన్నాడు మల్లి మధ్యలో అందుకుంటూ.

"లేదు, వాళ్ళిక్కడే ఉంటారు. కాలనీ 2 లో ఉంటారు. మన పక్క కాలనీలో."

"గ్రేట్! మరేంటి ప్రాబ్లం? ఇక్కడ కాలనీస్ మధ్య ట్రావెల్ రెస్ట్రిక్షన్స్ ఏమన్నా ఉంటాయా?" అన్నాడు.

"అలాంటివేం లేవు, అందరూ తిరుగుతూనే ఉంటారు. ప్రాబ్లం కాలనీల మధ్య కాదు..."

"కీర్తీ...!" అరిచాడు మహా పెద్దగా. మొదటిసారి అతను బ్రేక్ అవ్వడం అలా.

విశా అందుకుని "చెప్పనీ డాడీ! మీ ఇష్టమొచ్చినట్లు మీరు గొడవపడి, ఫ్యామిలీ మొత్తాన్నీ దూరంగా పెట్టారు. ధనాతో నాకు ప్రాబ్లం ఉంది, ట్రూ. కానీ, అత్తయ్యేం చేసింది మధ్యలో..." అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

"నువ్వు నోర్ముయ్...ఆ ధనా గాడి విషయం ముందంతా చెప్పకుండా సీక్రెట్ గా ఉంచి, అందర్నీ ఇబ్బంది పెట్టావ్." అన్నాడు. జగదీశ్ కీ, సునందకీ అయోమయంగా ఉంది.

ధనా, విశా వెనకాల పడి ఇబ్బంది పెట్టడం, విశాని ఎర్త్ కి పంపడం, ఆ విషయంపై మహా, తన చెల్లి, బావలతో గొడవ పడటం...ఇవన్నీ చెప్పింది కీర్తి వాళ్లతో.

"నాకివన్నీ అర్థమయ్యాయి కానీ...ధనా, విశాని ఏడిపిస్తే, వాళ్ళ అత్తతో మీరు ఫైట్ చెయ్యడం ఎందుకు?" అన్నాడు రిషీ. అదే మల్లికి కూడా అర్థం కాలేదు.

"ధనా ఎవరో కాదు, మహా చెల్లెలి కొడుకు. విశాకి బావ!" అంది కీర్తి ప్రశాంతంగా.

వెయ్యి వోల్టుల షాక్ తగిలినట్టు నిలబడిపోయాడు రిషీ.

కొంత సేపు సైలెంట్ గా ఉంది వాతావరణం. కీర్తి చెప్పిన విషయాలతో విశా తన దగ్గర దాచిందని కోపమొచ్చినా, తనకి ఎప్పుడూ నిజంగా ధనా అంటే ఇష్టం లేదని అర్థం అవ్వడంతో కూల్ అయ్యాడు రిషీ.

"అంకుల్, అయ్యిందేదో అయిపోయింది. మీరు పెద్ద కదా, మీరే మీ సిస్టర్‌ని పిలిస్తే వస్తారేమో మ్యారేజ్ కి?" అడిగాడు.

"వాళ్లతో మూడేళ్ళగా మాకు మాటల్లేవు. ఈ విషయంలో మీరు ఇన్వాల్వ్ అవ్వద్దు." అన్నాడు మహా స్ట్రాంగ్ గా.

పక్కనే వింటున్న మల్లికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"మీరు మారరా? మార్స్ మీద కొచ్చినా, ప్లూటో మీద కెళ్ళి నా మీ బుద్ధులు మారవా? ఒక్కసారి ఆలోచించండి, మీ కోసం, ఆమె ఎంతగానో ఇష్టపడే అన్నని వదల్లేక, ఎర్త్ మీద ఉన్న అన్ని సంబంధాలూ తెంపుకోని, ఈ గ్రహానికొచ్చి ఎవడో మీరు చూపిచ్చిన గొట్టం గాడిని కట్టుకోని, ఇంకో గొట్టం గాడికి జన్మనిచ్చి, నానా కష్టాలూ పడుతోందే ఆ మహా తల్లి, మీ చిట్టి చెల్లి, ఆమె గురించి ఆలోచించండి. ఇన్ని కష్టాలు పడినా తను ఓర్చుకుంది, అన్న పక్కనే ఉన్నాడనే ధైర్యంతో! ఆ ధైర్యమే ఇప్పుడు తనని అవమానిస్తుంటే, అనుమానిస్తుంటే...ఆ చెల్లి పరిస్థితేంటి? అహ, ఏంటి అని ఒక తమ్ముడిగా... మీ అన్నల దౌర్జన్యాన్ని నిరసిస్తూ ప్రశ్నిస్తున్నా!" అని గట్టిగా ముందున్న టేబుల్ పైన గుద్ది మరీ చెప్పాడు ఆవేశంగా.

అప్పుడే వాళ్లింటికొచ్చిన రస్క్ విజిలేయబోయి కంట్రోల్ చేసుకున్నాడు.

మహా, మల్లిని ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు. కీర్తి, మల్లితో “మీరన్నదాంట్లో ఏ ఒక్క విషయం…”

“కరెక్ట్ కాదు కదా, వాడంతే లేండి, పట్టించుకోకండి.” అన్నాడు జగదీశ్.

“కాదండీ…ఏ ఒక్క విషయం రాంగ్ కాదు…అన్నీ పర్ ఫెక్ట్ గా చెప్పారు. ఎలా?” అంది.

ఇప్పుడు షాక్ తినడం మల్లి వాళ్ళ ఫ్యామిలీ వంతయ్యింది.

“ఎన్ని సినిమాల్లో చూళ్ళేదూ…” అని గొణుక్కున్నాడు మల్లి.

కొంచెం సేపయ్యాక మహా “నేనొప్పుకున్నా మా చెల్లీ, బావా ఒప్పుకుంటారో లేదో తెలీదు. ఇన్నాళ్ల తర్వాత మళ్ళీ ఎలా అడగడం వాళ్లని?” అన్నాడు బాధగా.

ఇటువైపు ఒప్పుకున్నందుకు, సగం ప్రాబ్లం సాల్వయ్యిందని హ్యాపీగా ఉన్నాడు రిషీ. ఇంక లేట్ చెయ్యకుండా “అంకుల్, ఆ పని నాకొదిలేయండి. నేను వెళ్ళి మాట్లాడి ఒప్పిస్తాను ఆమెని, వాళ్ళ ఫ్యామిలీని.” అన్నాడు.

“నో, నో రిషీ! ఇప్పుడు వాళ్ల మూడ్ బాగుండక పోవచ్చు, పైగా ధనా ఇంట్లో ఉంటే గొడవ ఇంకా పెరుగుతుంది. నీకిదంతా ఐడియా లేదు.” అన్నాడు మహా.

“అంకుల్, నేను మూడో పర్సన్ కి కనక, బ్యాలెన్స్ డ్ గా మాట్లాడే ఛాన్స్ ఎక్కువ, ప్లీజ్ విశా కోసం నన్ను వెళ్ళనివ్వండి. ధనా విషయంలో జాగ్రత్తగానే ఉంటాను.” అన్నాడు.

ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు. కీర్తి నుండి ఇంకొన్ని వివరాలు తెలుసుకుని, మార్స్ సూట్ వేసుకోని వాళ్లింటికి స్టార్టయ్యాడు రిషీ.

బైటికి రాగానే తన ముందొక ఎల్లో వెహికిలొచ్చి ఆగింది. ఆల్ రెడీ రస్క్ డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు దాన్ని.

“బ్రో, నీకెందుకు ఇవన్నీ. నే వెల్తాలే.” అన్నాడు రిషీ మొహమాటానికి.

“ఎట్లా ఎల్తావ్ బాసూ, నీకసలు మార్స్ లైసెన్స్ ఉందా? ఈ వెహికల్లో ఏ బటన్, ఎక్కడుంటుందో తెలుసా. దా ఎక్కు, మిల్కే జాయేంగే!” అన్నాడు రస్క్ అవేం పట్టించుకోకుండా.

“నా గురించి నీకు రిస్క్ ఎందుకనీ…” అన్నాడు రిషీ లోపలికెక్కుతూ.

“రిస్క్ తీస్కోకపోతే నా పేరు ‘రస్క్’ అని ఎందుకని పెట్టుకుంటా బాసూ. మా మార్షియన్లకి రిస్క్ తీస్కోవడం చిన్నప్పటి నుండి ఆర్గానిక్ మిల్క్ తో కలిపి పోస్తారు. డోంట్ వర్రీ! పద అత్తారింటికి దారి చూపిస్తా!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

రస్క్ డ్రైవ్ చేస్తుంటే వాళ్లిద్దరూ ఆ కాలనీ దాటి బైటికొచ్చారు. ఇద్దరూ సూట్లూ, హెల్మెట్లూ పెట్టుకున్నారు. వాళ్ళ హెల్మెట్లకి, ఆ ట్రక్ నుండి వస్తున్న ఆక్సిజన్ పైపులు కనెక్టయ్యి ఉన్నాయి. ఆ హెల్మెట్‌లలోనే ఇద్దరూ మాట్లాడుకునేందుకు ఇన్–బిల్ట్ మైక్స్ ఉన్నాయి. లోపల టెంపరేచర్ ఎంత కంట్రోల్డ్ గా ఉన్నా, రిషీకి చలిగానే ఉంది.

“ధనా ఇంట్లోనే ఉంటాడంటావా?” అన్నాడు రిషీ.

“డౌటే, ఈవినింగే కదా ఇంకా, అప్పుడే రాడేమో? బాగా తిరిగేసి, జనరల్గా నైటుకెల్తాడు ఇంటికి.”

“నీకు బాగా క్లోజనుకుంటా!”

“లేదు బాసూ, వాడితో అవసరం. నేను మూవీ డిస్ట్రిబ్యూషన్ తీస్కునేప్పుడు వాడి ఎర్త్ కాంటాక్ట్స్, ఇన్ఫ్లూయెన్సూ వాడాడు. వాడికి మార్స్ రైట్స్ లో కొంత కమీషన్ కూడా ఇస్తున్నా.”

“తెలిసి తెలిసీ, వాడినెందుకు కలుపుకున్నావ్?”

“హుమ్, ఆల్టర్నేటివ్ లేదు. ఇక్కడంతా వాడనుకున్నట్టే జరుగుతుంది!”

“మరి మీ పెద్దాయన, అదే మీ ప్రెసిడెంట్ ఏమీ చెయ్యట్లేదా?”

రస్క్ కొంచెం ఆలోచించాడు దానికి.

“బాసూ, మనలో మన మాట, మా ప్రెసిడెంట్ పబ్లిగ్గా ధనాని తిడుతూ ఉంటాడు కానీ, ఇంటర్నల్ గా సపోర్ట్ చేస్తున్నాడని టాక్! అంతే కాదు, ధనా గాడు ఇప్పుడు కాలనీ 2 కి సెనేటర్ గా కూడా ట్రై చేస్తున్నాడంట. సో, డౌట్ లేకుండా ఏదో కనెక్షనుండే ఉంటుంది.”

ఎర్త్ మీద పాలిటిక్స్ ని ఏళ్ళ గా చూస్తున్న రిషీకి అది పెద్దగా ఆశ్చర్యంగా అనిపించలేదు. మనీ & పవర్ గో హ్యాండ్ ఇన్ హ్యాండ్!

ఇద్దరూ ఎర్రటి డెసెర్ట్ లాంటి మార్స్ సర్ ఫేస్ మీద, పెద్ద పెద్ద పర్వతాల మధ్యలో వేసిన రోడ్డు మీద వెళ్తున్నారు. కాలనీలని కలపడానికి వేసిన హైవేలలాంటి రోడ్లవి. ఓ చోట ఆ రోడ్డు స్ప్లిట్ అయ్యింది. ఆ రోడ్డు చివర పెద్ద ఫ్యాక్టరీలా కనపడుతోంది.

“ఏంటది?” అడిగాడు రిషీ.

“అది మా వాటర్ ఫ్యాక్టరీ. ఇక్కడికి దగ్గరలో ఉన్న పోల్స్ నుండి, ఐస్ తీసి దాన్ని పైపు ల ద్వారా ఇక్కడికి పంపి, క్లీన్ చేసి, కాలనీలకి పంపించేవాళ్లు.”

“పంపించేవాళ్లంటే...?”

“ఇక్కడ పైప్ లతో ప్రాబ్లం వల్ల, ఇప్పుడు పోల్స్ దగ్గరే క్లీన్ చేసి అక్కడినుంచి డైరెక్ట్ గా కాలనీలకి పంపిస్తున్నారు. అందుకే రెండేళ్ళనుండీ ఈ ఫ్యాక్టరీ వాడట్లేదు.” అన్నాడు.

మెల్లగా వాళ్ళ వెహికిల్ కాలనీ 2 లోకి ఎంటరయ్యింది. రస్క్ అన్నట్లుగానే దార్లో వాళ్లకి అక్కడక్కడా ధనా డిజిటల్ డిస్ ప్లేలు కనపడ్డాయి. "నన్ను నమ్మండి, మీ భవిష్యత్తు మార్చేస్తా", "కాలనీ 2 కి దాసుణ్ణి, మీ గుండెలకి రారాజుని" లాంటి అరిగిపోయి, ఎర్త్ నుండి కాపీ చేసిన కొటేషన్లు రాసున్నాయి అతని ఫొటోలతో పాటు.

విశా వాళ్ళ అత్తా వాళ్లింటికి చేరేటప్పటికి దాదాపు చీకటి పడుతోంది. రిషీకి టెన్షన్ గా ఉంది. ధనా ఉంటే వర్కౌటవ్వదు తన ప్లాన్. వాళ్లిద్దరూ ఆ ఇంటికి కొంత దూరంలో వెయిట్ చేశారు. ఇంటి పక్కన ధనా వెహికిల్ కనపడక పోవడంతో, మెల్లగా దిగి లోపలికెళ్ళారు.

వాళ్ళ అత్త, మామలు శుభ, ప్రమోద్ లు వీళ్లని చూసి ముందు ఆశ్చర్యపోయారు. రిషీ అక్కడి సిచ్యుయేషన్ చెప్పాడు.

ప్రమోద్ కొంచెం ఎమోషనల్ గా కనిపించాడు.

"అసలు విశా మాకు కావలసిన కోడలు. ఇంట్లో మా పిల్లలాగా పెరిగింది." అన్నాడు.

"నువ్విలా రావడం కరెక్ట్ కాదు." అంది శుభ కూడా రిషీతో.

"ఆంటీ, నాకు తెలుసు మీరెలా ఫీలౌతున్నారో. విశాకి మీరంటే చాలా ఇష్టం. అందుకే అక్కడ చాలా బాధ పడుతోంది. తనకి ధనా ఇష్టం లేకపోతే మీరేం చెయ్యలేరు కదా?" అన్నాడు రిషీ.

"మా వాడే సరిగ్గా ఉంటే, అంతా బానే ఉండేది. హఠాత్తుగా మారిపోయాడు." అంది శుభ బాధగా.

"శుభా, వాణ్ణేం అనకు. అందరి లాగా కాదు వాడు. వాడో కొత్త దారి సృష్టించుకుంటున్నాడు. ఫ్యూచర్లో గొప్పవాడౌతాడు." వెనకేసుకొచ్చాడు ప్రమోద్.

ధనాకి మోరల్ సపోర్ట్ ఎక్కడి నుండి వస్తోందో అర్థం అయ్యింది రిషీకి.

"అంకుల్, మీ వాడు వేస్కుంటున్న దారి ఫ్యూచర్లో కాదు, ఇప్పటికే తనని గొప్పవాణ్ణి చేసేసింది. క్రిమినల్స్ లో." అన్నాడు ప్రశాంతంగా.

ప్రమోద్ కి మండింది. శుభ అతణ్ణి ఆపింది.

"రిషీ, నువ్వు బయల్దేరు. ఇది నీ సమస్య కాదు."

"సారీ, కానీ మీరు మా పెళ్ళి కి రావడం మాత్రం నాకు సంబంధించిన విషయమే." అన్నాడు రిషీ.

"విశాతో మాకే ప్రాబ్లం లేదు. మహా తోనే..."

"అంకుల్, ఇప్పుడు బాధపడుతున్నారు. నన్ను పంపింది ఆయనే."

"తనే రావచ్చుగా?"

"మీకున్న ఇష్యూనే ఆయనకీ ఉంది ముందు మాట్లాడ్డానికి. ఇన్నాళ్ళూ దూరం పెట్టి..."

"ధనాని కాదని మేము రాలేం రిషీ." అన్నాడు ప్రమోద్ తలూపుతూ.

రిషీ హెల్ప్ లెస్ గా రస్క్ వైపు చూశాడు.

"అంకుల్, ఆంటీ, మహా అంకుల్ ఫిఫ్టీ ఇయర్స్ గా కలిసున్నారు. ఉండనిద్దాం అంకుల్, మనం జాగ్రత్తగా చూస్కుంటే ఇంకో ముప్పై ఏళ్ళు కలిసి హ్యాపీగా అన్నా చెల్లెళ్లలా బతికేస్తారు." అన్నాడు రస్క్ ఎమోషనల్ గా.

"ఎక్కడో క్లాసిక్ మూవీలో విన్నంట్టుందే ఇది." అన్నట్టు చూశాడు రిషీ.

"ఆంటీ, నీకు తెలుసో లేదో. ఆ ఇంట్లో ప్రతిరోజూ నీ కోసం ఓ కంచం, బేస్ మెంట్ లో ఓ గదీ, మహా అంకుల్ ఆస్తిలో సగం వాటా అలానే ఉంచేశారాంటీ!" రస్క్ తన మూవీ నాలెడ్జంతా తెగ వాడేస్తున్నాడు వాళ్ళ మీద.

రిషీ చివరిగా శుభ ముందు మోకాళ్ళ మీద కూర్చొని "అత్తా, వీలుంటే మమ్మల్ని క్షమించు, లేదంటే శిక్షించు, కానీ మేమున్నామని గుర్తించు." అన్నాడు దీనంగా మొహం పెట్టి.

శుభ, ప్రమోద్ లు ఒకళ్లనొకళ్లు చూసుకున్నారు. ఓ క్షణం తర్వాత పెద్దగా నవ్వారు.

"లే లే...టూ మచ్ యాక్టింగ్ నువ్వు. విశా దీనికే పడిపోయుంటుంది." అంది రిషీ తలమీద కొడుతూ. "బై ది వే, నేన్నీకు అత్తని కాదు." అంది.

"రూకీ మిస్టేక్!" అన్నాడు రస్క్. రిషీ నాలుక్కరుచుకున్నాడు.

"కాల్ చెయ్ రిషీ, మా అన్నతో మాట్లాడాలనుంది. వెంటనే, ఇప్పుడే!" అంది శుభ సడెన్ గా ఎమోషనల్ అవుతూ.

రిషీ తన డివైజ్ ని నొక్కేంతలోపే, తనకే అటు నుండి కాలొచ్చింది. కాల్ ని గాల్లో ప్రొజెక్ట్ చేశాడు రిషీ. మహా అటు వైపు.

"అంకుల్, హ్యాపీ న్యూస్, శుభ ఆంటీ..."

"రిషీ, రిషీ..." రొప్పుతున్నాడు మహా.

"అవునంకుల్, విశాని పిలవండి. షి విల్ బి వెరీ హ్యాపీ" అన్నాడు రిషీ.

"విశాని...విశాని..."

"ఆ...విశాని...?"

"ఎవరో కిడ్నాప్ చేశారు!"

25

"వాట్!" అని తల పట్టుకున్నాడు రిషీ.

"అవును రిషీ, ఎవరో బలవంతంగా తనని తీసుకెళ్లారు."

"ఎలా...హౌ దూ యూ నో అంకుల్?!"

"నువ్వు తన అత్తని తీస్కొస్తున్నావని తను హ్యాపీగా ఫీలైంది. బైటికెళ్లి బ్రైడల్ అటైర్ అదీ ఫైనలైజ్ చెయ్యడానికెళ్లింది ఇందాక. తను నడుస్తూ వస్తున్నానంది కాల్ చేసి. ఆ దారిలోనే..."

"ఆదారిలోఏమైంది?"

"ఏమో తెలీదు, ఉన్నట్టుండి అరుపు వినపడింది, తర్వాత లైన్ వెంట్ డెడ్. మేం జీపీఎస్ ట్రాకర్లో చెక్ చేసి, తన రిస్టు బ్యాండున్న ప్లేస్ కొచ్చాం. ఇక్కడ జస్ట్ బ్యాండొక్కటే ఉంది. విశా లేదు?" అన్నాడు బాధగా. వెనక కీర్తి ఏడుస్తున్నట్టు వినపడుతోంది.

రిషీ అదంతా ప్రాసెస్ చేస్కోడానికి రెండు నిమిషాలు పట్టింది.

"అంకుల్, ఎక్కడ దొరికిందా బ్యాండ్ మీకిప్పుడు?"

"తనెళ్ళిన వెడ్డింగ్ షాప్ పక్కనే."

"ఎంత సేపైంది తను మీకు కాల్ చేసి?"

"ఒక ఫిఫ్టీన్ మినిట్స్ అయ్యుంటుంది. తనకేదో యాక్సిడెంట్ అయ్యిందేమోనని మేం వెంటనే బయల్దేరాం. కానీ..."

"మీరొక్కసారి చెక్ చెయ్యండి. మీకు కాల్ చేసినప్పుడు తను ఆ షాప్ దగ్గరే ఉందా? జీపీఎస్ రూట్ చూడండి?"

మహా హడావిడిగా చెక్ చేశాడు. "లేదు రిషీ, తను కాల్ చేసినప్పుడు వెనకాలున్న వేర్ హౌస్ లో ఉన్నట్టు చూపిస్తోంది. ఆ తర్వాత విశా మళ్ళీ ఈ షాప్ కొచ్చుంటుంది. ఇక్కడే తనని...?"

"లేదంకుల్...ఆ వేర్ హౌస్ దగ్గరే తనని కిడ్నాప్ చేసుండాలి. తర్వాత ఎవరో తన డివైజ్ ని షాప్ ముందు పడేసుండాలి.

"మీరు అర్జంట్ గా పోలీసులకి కంప్లైంట్ చెయ్యండి. ఆ ఏరియాని కెమెరాలు ఏమైనా కవర్ చేస్తున్నాయేమో కనుక్కోండి. నేను వెంటనే అక్కడికొస్తున్నా." అన్నాడు హడావిడిగా కట్ చేస్తూ.

శుభ, ప్రమోద్ లు షాక్ లో ఉన్నారు అంతా విని.

రస్క్ "విశా ఎవర్నీ హర్ట్ చెయ్యలేదు బాసూ...దిస్ ఈస్ టూ మచ్!" అన్నాడు.

"పద, వుయ్ నీడ్ టు గో!" అన్నాడు రిషీ బైటికి నడుస్తూ.

"ఎక్కడికి?"

"నాకొకళ్ళ మీద డౌట్ గా ఉంది!"

ఆ కాలనీ 2 బైటికొచ్చి మళ్ళీ ఆ ఎర్రటి ఎడారిలాంటి మార్స్ నేల మీద వెళ్తున్నారు వాళ్లిద్దరూ.

"బాసూ...ఎవరు చేసుంటారంటావ్?" అన్నాడు రస్క్.

"ఇంకెవడు ఆ ధనా గాడే."

"కరెక్ట్ బాసూ, ఆ హోటల్లో వాడు విశాని తగులుకున్నప్పటి నుండి నాకెక్కడో కొడుతూనే ఉంది."

"వాడింట్లో లేడంటే, విశాని ఎక్కడో దాచడానికి తీస్కెల్తున్నాడన్నమాట!"

"బాసూ...!" అరిచాడు రస్క్ దూరంగా చూపిస్తూ.

ఓ మైలు దూరంలో వాళ్లకి ఆపోసిట్ గా వస్తున్న ఒక ఎల్లో ట్రక్ స్పీడుగా రైట్ తీసుకోని, ఇంకో రోడ్డు మీదుగా ఆ ఓల్డ్ వాటర్ ఫ్యాక్టరీ వైపు వెల్తోంది.

"రస్క్, ఆ వెహికిల్ ని ఫాలో అవ్వు, స్పీడ్ పెంచు. ఫాస్ట్ గా..." అరిచాడు రిషీ.

రస్క్ స్పీడ్ ని డబుల్ చేశాడు. తర్వాత తన స్క్రీన్ మీదున్న లెన్స్ ని ఆ ఫ్యాక్టరీ వైపు వెల్తున్న వెహికిల్ వైపు జూమ్ చేశాడు. ఆ ట్రక్ సైడ్ లో బ్లాక్ పెయింట్ తో ఉన్న నంబర్ స్పష్టంగా కనిపిస్తోందిప్పుడు. రస్క్ వెనక్కి వాలి ఊపిరి వదులుతూ రిషీ వైపు చూశాడు.

"ఎవరిదా వెహికిల్?" అడిగాడు రిషీ.

"ధనా ది!"

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments